

ת"פ 20617/10/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו ואדי, ג'מעה ערגאן

בית משפט השלום בכפר סבא

12 יולי 2021

ת"פ 20617-10-20 מדינת ישראל נ' אבו ואדי(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה מדינת ישראל

נגד

1. מוחמד אבו ואדי (עציר)
2. ג'מעה ערגאן (עציר)

גזר דין

רקע וכתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם, לאחר שמיעת הוכחות וסיכומי הצדדים, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952; ניסיון התפרצות למקום מגורים בצוואת, לפי סעיף 406(ב) יחד עם 25 ו- 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), והסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה בתמצית, כי ביום 9.10.2020 בשעה 4:30 לערך, הגיעו הנאשמים למושב ירחיב, נכנסו לחצר ביתו של מר דניאל עוזרי (להלן: "המתלונן"), וניסו להתפרץ לביתו בכך שנצמדו לתריס חלון הבית. המתלונן הבחין בנאשמים, הכה בחלון הבית וצעק "גנבים", אז נמלטו הנאשמים עד שנתפסו על ידי אחרים.

השתלשלות ההליכים

3. ביום 31.1.2021 כפרו הנאשמים במיוחס להם, ולפיכך נשמעו ההוכחות וסיכומי הצדדים בדיונים מיום 10.3.2021, 6.5.2021 ו- 7.6.2021. בתום שמיעת ההוכחות ושמיעת סיכומי הצדדים, ולאחר שבית המשפט העיר הערותיו, עתרו הנאשמים לחזור בהם מכפירתם, וביום 14.6.2021 תוקן כתב האישום במסגרת הסדר טיעון דיוני, שלא כלל הסכמה לעניין העונש, והנאשמים הורשעו במיוחס להם בהתאם להודאתם. בדיון מיום 20.6.2021 השמיעו הצדדים טיעוניהם לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עוה"ד אורית מנצ'יקובסקי, עמדה על חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים, הגישה פסיקה נוהגת (לחלקה אתייחס בהמשך), וטענה כי יש לקבוע מתחם הולם אחד לכלל העבירות, אשר לשיטת המאשימה נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ל- 30 חודשים. המאשימה הגישה כראיות לעונש את גיליון ההרשעות של הנאשמים, ואת גזרי הדין בהם הושת על כל אחד מהשניים מאסר מותנה בר הפעלה. בנוגע לעונש טענה המאשימה כי הנאשמים הודו רק לאחר תום שמיעת הסיכומים, ולכן לא חסכו מזמנו של בית המשפט, לפיכך טענה כי יש להשית עליהם עונש במרכזו של המתחם, ולהפעיל נגד כל אחד מהם את עונש המאסר המותנה במצטבר, לצד ענישה נילוות נוספת.
5. ב"כ הנאשמים, עוה"ד מאיה ז'לסון גלעדי, הדגישה את חוסר התכנון המקדים של הנאשמים בבואם למקום האירוע, את העובדה כי הנאשמים לא הגיעו מצוידים בכלי פריצה על מנת לבצע עבירות רכוש, וטענה כי עסקינן בניסיון התפרצות ברף נמוך, ללא תחכום וללא גרימת נזק. עוד טענה ב"כ הנאשמים כי אין לקבל את עתירת המאשימה לקביעת מתחם המסתמכת על ענישה בגין עבירת התפרצות שהושלמה, בעוד שבענייננו העבירה המרכזית בה הורשעו הנאשמים היא עבירת ניסיון התפרצות כאמור לעיל.
6. ב"כ הנאשמים טענה כי יש לתת את הדעת לקולה לקבלת האחריות של הנאשמים, ולהבעת החרטה על מעשיהם, אף אם נעשו בשלב מאוחר. כן טענה לנסיבותיהם האישיות הקשות של הנאשמים, שהם תושבי האזור: לכך כי נאשם 1 עומד להתחתן ובשל מעצרו נדחתה חתונתו, ונאשם 2, מסייע למשפחתו היות שאביו מתמודד עם קושי תפקודי משמעותי בעקבות אירוע מוחי חריף בו לקה (הוגשה אסמכתא רפואית, **טל/5**).
7. לפיכך טענה ב"כ הנאשמים כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין חודשי מאסר בודדים עד ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להשית על הנאשמים מאסר בחלקו התחתון של המתחם. לעניין המאסר המותנה, עותרת ב"כ הנאשמים לחפוף מעט מהתנאי העומד לחובת כל אחד מהנאשמים.

דין והכרעה

8. הכלל המנחה בגזירת העונש הוא "עקרון ההלימה", שמשמעו קביעת יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע נאשם בנסיבותיה, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות. בגזירת העונש נקבע, בשלב הראשון, מתחם העונש ההולם לעבירה הנדונה בנסיבותיה, נוכח הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם על-ידי הנאשם, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת. בשלב השני, נבחנים השיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירות, ובהם נסיבותיו האישיות של כל נאשם לקולה וחומרה, אז נגזר העונש בתוך המתחם שנקבע (ככל שאין שיקולים לסטייה לקולה מהמתחם מטעמי שיקום, וסטייה לחומרה מהמתחם מטעמי הגנה על הציבור).
9. נקדים ונאמר, כי אין חולק כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן בבחינת "אירוע אחד", כהגדרתו בפסיקת

בית המשפט העליון מפאת הקשר ההדוק והזיקה בין המעשים שבוצעו (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

קביעת מתחם העונש ההולם

10. עבירת ניסיון ההתפרצות מהווה פגיעה ברכושו של אדם, ובביטחונו האישי. מדובר בפגיעה משמעותית בדלת אמותיו של אדם- בביתו מבצרו, כאשר לצד הפגיעה ברכושו, הפגיעה בפרטיות ובביטחון האישי קשות הן. נוסף לכך, לעבירת התפרצות פוטנציאל התלקחות אלימה, היות שאין לדעת כיצד יתפתח עימות בין הפורץ לדיירי הבית (ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' **אואזנה** (31.12.2008)). בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, פגעו הנאשמים בזכותה של המדינה לבחון את הבאים בשעריה, בין היתר במטרה להגן על ביטחון המדינה והציבור.

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, ניסיון ההתפרצות בוצע בשעה 04:30 לערך עת נכנסו הנאשמים לחצר ביתו של המתלונן, נצמדו לחלון ביתו, אז הבחין בהם המתלונן, הכה בחלון והניס אותם בצעקות "גנבים", עד שנלכדו במקום על-ידי אחרים. ביצוע העבירה בצוותא, בשעת לפנות בוקר מוקדמת, בה דרך כלל נמים אנשים את שנתם, כאשר ניתן לשער כי אלמלא התעורר המתלונן היו הנאשמים משלימים את עבירת ההתפרצות, בעוד המתלונן מצוי בביתו - הם נסיבות לחומרה. מנגד, הצדק עם ב"כ הנאשמים כי הנאשמים הגיעו למקום ללא כלי פריצה, לא גרמו לנזק, ולא ניתן להצביע על תכנון מוקדם או תעוזה במעשיהם. לפיכך, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת הרכוש נמוכה עד בינונית.

12. כאן המקום להבהיר שאף שהנאשמים הודו והורשעו בעבירת הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, העובדות המקימות עבירה זו נבלעות כולן בעבירת ניסיון ההתפרצות, כעולה מכתב האישום, ולפיכך לא אייחס לעבירה זו משקל בגזירת העונש.

13. סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות **ניסיון התפרצות** מלמדת, כי דרך כלל מוטלים על נאשמים עונשי מאסר מוחשיים לריצוי בפועל, זאת אף ללא הרשעה בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

14. אביא להלן דוגמאות פסיקה רלוונטיות לענייננו, בשינויים המחויבים לחומרה וקולה:

א. רע"פ 5518/11 **טרנאן נ' מדינת ישראל** (26.7.2011): הנאשם הורשע בעבירת ניסיון התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא עם אחר, ולחובתו עבר פלילי מכביד. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. ובקשתו לרשות ערעור בבית המשפט העליון, נדחתה.

ב. רע"פ 2966/13 **נעמאנה ואח' נ' מדינת ישראל** (5.5.2013): הנאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סיוע להתפרצות לבית מגורים והחזקת מכשירי פריצה, בכך שהמתין לפורצים, שותפיו ברכב

מילוט. בית המשפט הטיל על נאשם 2, שלחובתו רישום פלילי לא מכביד, מאסר לתקופה של 7 חודשים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשה לרשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. עפ"ג (ירושלים) 61965-12-14 **פכר נ' מדינת ישראל** (15.2.2015): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ניסיון התפרצות למקום מגורים ושהיה בישראל שלא כדין. בית המשפט השלום קבע מתחם הנע בין שנת מאסר בפועל עד 3 שנים. נוכח עברו הפלילי שכלל הרשעות בכניסה לישראל שלא כחוק, גזר בית המשפט על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, והפעיל מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים חציו במצטבר. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה בבית המשפט המחוזי.

ד. עפ"ג (ירושלים) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנון** (7.7.2014): נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת ניסיון התפרצות למקום מגורים. בבית משפט השלום נקבע מתחם הנע בין 5 חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד בתחום הרכוש והסמים ועונשו נגזר ל- 6 חודשי מאסר, ולהפעלת מאסר מותנה מחציתו במצטבר, כך שסה"כ הושתו עליו 8 חודשי מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, עונשו של הנאשם הועמד על 9 חודשי מאסר בפועל, והמאסר המותנה למשך 4 חודשים הופעל במצטבר, כך שסה"כ נגזרו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל.

ה. עפ"ג (י-ם) 9422-09-16 **דהן נ' מדינת ישראל** (9.5.2017) (הוגש ע"י המאשימה): נדון נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת ניסיון התפרצות לבית מגורים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים, בהתחשב בכך שנסיבות המקרה נמצאות ברף נמוך של ביצוע העבירה, ללא תכנון מוקדם או תחכום. כמו כן לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל שני מאסרים מותנים התלויים נגדו, לפיכך נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעלו המאסרים המותנים (למשך 12 חודשים ו- 6 חודשים) בחופף זה לזה ובמצטבר כך שסה"כ נגזרו עליו 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על חומרת העונש, במובן זה שמאסריו המותנים הופעלו בחופף זה לזה ולעונש המאסר שנגזר על הנאשם, כך שסה"כ הושתו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ (שלום רחובות) 44355-11-14 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (13.4.2015): הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים בצוותא. הנאשם בעל עבר פלילי הכולל הרשעה אחת, אך בעבירות רכוש רבות. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, וגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים.

ז. עפ"ג (מרכז-לוד) 66205-01-20 **דדון נ' מדינת ישראל** (16.6.2020) (פסיקה שהגישה המאשימה): הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון התפרצות לדירה והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. בית המשפט קבע כי עבירת ההתפרצות לא הושלמה, אך בשל הגעת שוטר למקום, ותוך התחשבות כי מדובר בעבירת ניסיון, נקבע מתחם שנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר. על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי מכביד ביותר, נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל, ומאסר מותנה למשך 8 חודשים הופעל בחופף

ומצטבר, כך שסה"כ הושתו עליו 22 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל בחלקו בבית המשפט המחוזי, בנוגע לעונשי המאסר על תנאי בלבד שנגזרו על הנאשם.

15. לאחר בחינת העבירות שביצעו הנאשמים בנסיבותיהן, ובהתייחס לפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי בגין עבירות ניסיון ההתפרצות לבית מגורים וכניסה לישראל שלא כחוק **מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי כי הנאשמים הודו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן ונטלו אחריות על מעשיהם. אף שהודאתם נמסרה לאחר תום שמיעת ההוכחות, ואף אם לא נחסך זמן שיפוטי רב, יש ערך לנטילת האחריות על-ידי הנאשמים והיא תזקף לזכותם לקולה, כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין.

17. משקל נוסף לקולה נתתי לנסיבותיו האישיות של נאשם 2, אשר אביו לקה באירוע מוחי קשה ומצבו הבריאותי והתפקודי בכי רע.

18. מנגד נתתי דעתי לחומרה, לעברם הפלילי של הנאשמים, כמפורט להלן:

לנאשם 1

עבר פלילי מכביד ביותר הכולל 11 הרשעות קודמות, החל משנת 2002 ועד הרשעתו האחרונה מיום 21.1.2019. בעברו הרשעות חוזרות ונשנות בגין כניסה לישראל שלא כחוק, לצד ריבוי עבירות רכוש כלפי רכב והוא ריצה 11 עונשי מאסר בפועל, חלקם ממושכים: בשנת 2019 נדון ל- 11 חודשי מאסר; בשנת 2012 נדון ל- 15 חודשי מאסר; בשנת 2010 נדון ל- 24 חודשי מאסר ול- 11 חודשי מאסר, ובשנת 2006 נדון ל- 48 חודשי מאסר.

לחובת נאשם 1 עונשי מאסר מותנים ברי הפעלה למשך 6 חודשים בגין ביצוע עבירות רכוש מסוג פשע, ו- 4 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג עוון, שהושתו עליו בבית משפט השלום בכפר סבא בת"פ 10008-10-18 ביום 21.1.2019.

לנאשם 2

עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות, מתוכן 3 עבירות בגין כניסה לישראל שלא כחוק, או הפרת הכרזת שטח צבאי סגור. וכן לחובת הנאשם הרשעה משנת 2019 בגין כניסה לישראל שלא כחוק וביצוע עבירת רכוש כלפי רכב, בגינה הושת עליו מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

לחובת נאשם 2 עונשי מאסר מותנים ברי הפעלה למשך 6 חודשים בגין ביצוע עבירות רכוש, ו- 3 חודשים בגין עבירות כניסה לישראל שלא כחוק, שהושת עליו בבית משפט השלום בפתח תקווה בת"פ 16552-10-18 ביום 5.2.2019.

19. בגזירת העונש בתוך המתחם, אני סבורה כי עברו הפלילי המכביד ביותר של נאשם 1, מחייב את גזירת עונשו במרכז של המתחם, וזאת תוך התחשבות בהודאתו במיוחס לו. לעומתו, לנאשם 2 עבר פלילי מתון יותר, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות הובילני למסקנה כי יש לגזור את עונשו בשליש התחתון של המתחם.

הפעלת המאסרים המותנים

20. סעיף 58 לחוק העונשין כי מאסר מותנה יש להפעיל במצטבר לכל מאסר אחר (ע"פ 10173/16 **מדינת ישראל נ' טאהא** (14.2.17); ע"פ 1806/20 **אוטמזגין נ' מדינת ישראל** (16.9.20)). עונשי המאסר המותנים נגזרו על הנאשמים זמן קצר יחסית בטרם ביצע העבירה דן, וזמן לא רב לאחר שחרורם ממאסרם האחרון. מששבו הנאשמים לביצוע עבירת רכוש, ואף חמורה יותר מהרשעתם הקודמת, ובתוך זמן קצר יחסית, אני סבורה כי נכון להפעיל את המאסר המותנה נגד שני הנאשמים במצטבר במלואו.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1

- א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים.
- ב. מורה על הפעלת המאסרים המותנים שנגזרו בבית משפט השלום בכפר סבא בת"פ 10008-10-18 ביום 21.1.2019 למשך 6 חודשים ולמשך 4 חודשים, בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש שהושת עליו, **כך שסה"כ ירצה הנאשם 1 מאסר בפועל למשך 20 חודשים** מיום מעצרו 9.10.2020.
- ג. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ה. מאסר מותנה למשך 60 ימים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

לנאשם 2

ו. מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

ז. מורה על הפעלת המאסרים המותנים שנגזרו בבית משפט השלום בפתח תקווה בת"פ 16552-10-18 ביום 5.2.2019 למשך 6 חודשים בגין עבירות רכוש, ועונש מאסר מותנה למשך 3 חודשים בגין כניסה לישראל שלא כחוק, בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש שנגזר עליו, **כך שסה"כ ירצה הנאשם 2 מאסר בפועל למשך 16 חודשים**, מיום מעצרו 9.10.2020.

ח. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ט. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

י. מאסר מותנה למשך 60 ימים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

בהסכמת הצדדים, הכסף שנתפס על נאשם 1 יוחזר לו, הכסף שנתפס על נאשם 2 וכן טלפון סלולרי וכובע מצחייה יוחזר לו, או למי מטעמם של הנאשמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' אב תשפ"א, 12 יולי 2021, בנוכחות הנאשמים (שהובאו על-ידי שב"ס) ובא כוחם עו"ד אלון גלעדי, ובנוכחות באי כוח המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים ועו"ד רוני אלסטר.